

Саҳиҳул Бухорийнинг муҳтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 205-ҳадис

5076-عَنْ أَبِي هُرَيْمَةَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَجُلٌ شَابٌ،
وَإِنِّي أَخَافُ عَلَى نَفْسِي الْعَنَتَ، وَلَا أَجِدُ مَا أَتَرَوْجُ بِهِ النِّسَاءَ، فَسَكَّتَ عَنِّي، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ
فَسَكَّتَ عَنِّي، [ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ فَسَكَّتَ عَنِّي]، ثُمَّ قُلْتُ مِثْلَ ذَلِكَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ: «يَا أَبَا هُرَيْمَةَ؛ جَفَّ الْقَلْمُ بِمَا أَنْتَ لَاقي، فَاحْتَصِ عَلَى ذَلِكَ أَوْ ذَرْ». .

205- 5076. Абу Ҳурайра розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен ёш йигитман. Бузуқликдан қўрқяпман. Уйланишга эса ҳеч нарсам йўқ», дедим. У зот индамадилар. Кейин мен яна шу гапни айтдим. У зот яна индамадилар. Кейин мен яна шу гапни айтдим. У зот индамадилар. Кейин яна шу гапни айтган эдим, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Эй Абу Ҳурайра, қалам сенга келадиган нарсани битиб, қуриб бўлган. Шунга кўра, ўзингни бичасанми, қўясанми,** (фарқи йўқ)», дедилар».

Изоҳ: Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу мазкур мурожаат билан ўзини бичиб олишга руҳсат сўраган. У бу гапни тарорлайвергач, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам рад этиш мазмунида унга муносиб равишда мазкур ҳадисни айтгандар. Тақдир қаламини биз билган қаламга ташбех қилиб, барча бўладиган ишлар ёзиб бўлингани, унинг сиёҳи ҳам қуриб бўлгани, яъни тақдирдаги нарса ўзгармаслигини бадиий услубда уқтирганлар ва гапнинг охирида бироз зардали танбех берганлар. Демоқчиларки, гуноҳдан қайтиш учун Аллоҳ қайтарган ишни қилишга баҳона қидирилмайди, бу нотўғри тасарруф. Агар тақдирда бўлса, ўзингни бичасанми, бичмайсанми, ўша ўзинг қўрққан ишга дучор бўласан. Бинобарин, гуноҳдан тиийилиш ношаръий иш билан эмас, сабр-матонат билан амалга оширилади.

NUBUVVAT MARVARIDLARI